

ogsaa paa en Kjendsgjerning, der ikke vil være det høie 3die Departement ubekendt, nemlig at allerede for rum Tid siden alle Bestillinger fra Hamborg paa Raasucker for vore Raffinaderier ere aldeles ophorte, og at vore Fabriker forkrive deres Behov enten fra Kjøbenhavn eller fra oversøiske Lande. En Ophevelse af hine hensigtsmæssige Patenter vilde derimod ufeilbarligt strax have den tidligere Afhængighed af Hamborg i denne Henseende til Følge, og gjøre Søhandelsvirksomheden i vore Havne stort Afbrak. Ikke mindre vilde i hiint Tilfælde ogsaa et andet Erhverv, nemlig Riisaffallingen, lide meget, og den indirecte Indførsel af fremmed Riis skade, eller vel endog ganske forhindre Importen af Paddy fra Amerika og af Riis fra Batavia og Singapore.

Vi ere ikke i Besiddelse af Nøgdsdagstidenden og kjende ikke de Forhandlinger, der i sin Tid have fundet Sted om de her omhandlede Patenter. Har der dengang reist sig nogen Opposition imod dem, saa troe vi vel, at dette er skeet af velvillende Mænd i den bedste Hensigt, men vi holde os tillige overbeviste om, at denne Opposition beroer paa forudfattede Ideer om Gavnligheden af en uindskrænket Handelsfrihed, som den praktiske Forretningsmand ikke kan anerkjende for rigtige og iværksættelige, saalange ikke eet Toldsystem omslynger alle Lande. Vi frygte imidlertid for, at dette, saavel som den evige Fred, henhører til de fromme Druiser, hvis Opfyldelse ikke staaer til at vente, og sølgelg vil enhver Stat vel ogsaa fremdeles være nødt til selv at have lidt Indseende med, at den ikke forfordales af sine Naboer. Den danske Stat er i det etendommelige Tilfælde, umiddelbart ved sin Grændse at have beliggende en lille Fristat, der altid har arbejdet paa at undertrykke vort Lands selvstændige Handel. Først i den nyere Tid er det lykkedes de betydligere Handelsstæder, navnlig Kjøbenhavn og Flensborg, nogenledes at emancipere sig. Hamborg seer den det truende Fare, og sætter nu Himmel og Jord i Bevægelse for at forskaffe sine Frihandels-Ideer Indgang, og for ved Hjælp af disse, paa gammel Vis, at drage Udbytte af sine Naboer, idet den lokker disse ud paa en Mark, hvor de ikke kunne

concurrere med den. Preussen har allerede svaret derpaa ved at optage „Steuerverein“ i sit Toldforbund. Skulde nu Danmark være saa forblindet at lade sig føre bag Lyset af Hamburgerne og deres Tilhængere, og selv ville arbejde paa sin oversøiske Handels og Skibsfarts Ruin, skulde det hylde den feilagtige Anskuelse, at Patenter, som kunne benyttes af Enhver, selv af Udlandinge, skulde være baserede paa et forfæstet Besskyttelses-toldsystem, kun komme Enkelte til gode, men være til Skade for det Heles Vel?

Vi kunne ikke troe det!

Vi have udførligere behandlet denne Gjenstand i en Skrivelse af 16de Februar f. A. til det høie Finanzministerium. Vi vedlægge denne i Gjenpart, henholde os til den, og anholde ligesaa indstændigt som ærbødigt om Opretholdelsen af Patenterne af 14de April 1842 og 27de Marts 1844.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal kunne vi ikke andet end ansee det særdeles hensigtsmæssigt, ja nødvendigt, at nedsætte Udforselsafgiften for Sukker, Mallas og Rom ved Udførselen fra Colonierne.

Især behøver navnlig Rom en saadan Lettelse, da Handelen med denne Artikel liber saa meget under Nedsættelsen af Indførselstolden paa fremmed Rom. Vi kunne ikke heller lade denne Leilighed gaae forbi, uden paa det Indstændigste at andrage om, at enten Indførselstolden forhøies for fremmed Rom eller at den nedsættes for St. Croix Rom, idet denne sidste aldeles ikke kan udholde Concurrencen med den rigtignok flettere men tillige langt billigere Rom fra Cuba og Bræsilien.

At Afgiftsremissionen bør vedblive for de dansk-vestindiske Coloniers Producter, forekommer os ialtsald at være udenfor al Tvivl. Blev denne Remission ophævet, maatte vore paa Vestindien handlende Kjøbmand meget snart opgive deres Bedrift, fordi de ved Forhandlingen af de fra Vestindien hjembragte Varer ikke vilde kunne bestaae i Concurrencen med Hamborg. Men vi ere af den bestemte Formening, at dette eenstidige Hensyn til vore vestindiske Colonier alene ikke er tilstrækkelig til at udvide vor Skibsfart, oplive vor Industri, og beskytte den imod Staden Hamborgs Over-